

Frísarnir

Her settu í forðum frísarnir búgv,
teir frælslyntu garparnir reystu,
sum rýmdu frá konga- og kirkjuvaldi
og fót her í Føroyum festu.

*Ei gloymast skal minni frísanna,
her búðu á sinni!*

2. Teir rýmdu frá feitum Frísalands fløtum,
eitt soltið fjallaland funnu,
og valdu sær heim í Akrabergi,
her høvdu teir sjálvræði vunnið.

3. Her høvdingur teirra, Akrabergsbóndin,
sjálvdømi í øllum hevði,
við høvdinga sunnbinga, Laðangarðsbóndan,
hann felag og vinarlag hevði.

4. Í veitslulagi á landsins enda
teir garpar við nýtum orðum
hátt hevjaðu kátir drykkjuhorn
og kvóðu um kappar í forðum.

5. Her sóu á sumri teir fløturnar fríðar
og Teistans- og Brunaberg fríðu;
á vetri, tá brim fjaldi Sunnbjarstein,
lá sjórok um deildir og líðir.

6. Tá Ellindur bispur við kirkjuskatti
seyg føroyingar inn at mergi,
Hergeir hin frægi høvdingur var
og bóndi í Akrabergi.

7. Sunnanmenn hart mót hørðum settu,
men norðingar lótu sær lynda
at herja við bispi á sunnanmenn
og kúga teir skattin at rinda.

8. Norðan- og sunnamenn fylktust til stríð
og møttust í Kollfirðardali;
sunnanmenn víktu úr blóðigum leiki,
so mangur fann bana á vali.

9. Sendu teir boð til Akrabergsbóndan
og bóðu hann høvding vera
hjá suðringum og hinum sunnanmonnum,
mót norðingum hevndarferð gera.

10. Sigldu úr Suðuroy drekaskip
og frísar við sunnbingum reystu,
tá lagt varð at landi, á odda gingu
sum bygdamenn og teir bestu.

11. Herlið tá bispur og Akrabergsbóndin
fylktu í Mannafeldali;
sunnanmenn áttu teir menskastu kappar,
men norðanmenn meira í tali.

12. Akrabergsbóndin og synir hans,
og sunningar við teirra lið,
við suðringum ruddu í herin gongd;
teir góvu ei norðingum grið.

13. Lúðraljóð geltu í homrum hátt,
og herróp og vápnagný;
tá klovnáðu brynjur, og hjálmar stukku;
droyrreyð rann Kaldbaksá stríð.

14. Norðingar máttu úr víggi venda,
og suðringar oyddu við brandi
tá bispagarðin í Kirkjubø,
og bispin teir róku av landi.

15. Hergeir og suðringar sigur vunnu,
og norðingar rýmdu av vali.
Eitt avtoftað minni er Kirkjubømúrur
um stríðið í Mannafeldsali.

16. Hergeir fekk viðhald av Noregs drotti,
og útlagin Ellindur varð,
og hansara dómkirkjuskattur dømdur
sum lógbrot á landslóg har.

17. Í sigursveitslu í Akrabergi
hátt skaldið um sigurin kvað,
tá Hergeir við Suðuroyar høvdingum helt
eitt minniligt veitslulag.

18. Á Sumbiargrund frísarnir friðskjól funnu,
her livdu sum góðir grannar;
teir sett hava merki í Føroya søgu,
sum sagnir og fornminnir sanna.

19. Tá sóttin hin svartu herjaði landið,
og Akraberg oyðið varð,
tveir frísar bert vóru á lívi, teir fluttu
til Hargar og Laðangarð.

Poul F. Joensen (1898–1970) yrkti kvæðið í 1964 til eitt silvurbrúdleyp í Akrebergi. Uppskrift úr Sumba, funnin á netinum, men raðfylgjan - og okkurt annað - er, sum Bjarni Vestergaard skipar tað í eini upptøku í Útvarpinum. Kvæðið er eisini í Nýggju Kvæðabókini 2 hjá Sverra Egholm. jd.